

Publicerad 2009-01-15 19:07 av spegelbild

en död dröm

En utdömd gård, tomma hus och en ekande lada.

Ett före detta kärleksfullt hem men skratt och värme, nu är det blott en kontur i det dunkla med kyla i väggarna.

En störd ande rör sig i husen.

Ett släktnamn så ner svartat av trycksvarta.

Röster hörs på gården dock inte lika ofta som förr. Dessa röster har knutar på stämbanden och gråten i halsen. Det smärtar att vara på en gård som förr var kärlekens källa.

Drömmarna var planterade ute på fälten, de växte upp med hö:et.

Allting var förutsett.

Det var som om indianernas schaman män sett framtiden i eldarna.

Ett löfte, till dödens svarta tavla. Ett löfte som man måste hålla.

Pengar, vilja, ork, familj, faktorer som river sönder själen.

Orden från en trasig man, "hata mig inte".

Hatet växer, sorger river djupa sår medan tårarna fastnat inuti, magneterna som är bakvända utifrån gör så de fastnar. Det är torkperiod, fast i tårkanalerna.

De spricker då man tänker för mycket, när en utdömd gård får sitt sista visit från de som tagit hand om och älskat dess area.

En utdömd gård, tomma hus, själen behöver en rehabilitering eller så behöver kanske bara hjärtat släppa sin fristad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren spegelbild med Poeter.se id #16228 innehar upphovsrätten